

Husk ! VREESWIJK SYNGER

VREESWIJK-konserten Lørdag 11. februar kl. 20 på Lokalet . Denne gangen spiller Jack (Cornelis sønn) her. I år 2000 var Cornelis kone Anita Strandell her og sang for oss. Gled dere! [Klikk her for å sikre dere billetter nå!](#)

epost: linda-hoy@hotmail.com
mobil: 99234828

Konkurrans

En av flaskepostens ivrige lesere tok dette bildet på ferja i romjula. Hvis du ser ekstra godt etter, ser du noen UFO-lignende omriss på himmelen. Kan du gjette hva det er? Send svaret ditt til oss, så vinner du kanskje heder og ære!

Foto: Mona Kalheim

Vil du trene med ball?

Hver onsdag kl 19 - 21 trener en gjeng ungdommer og voksne så svetten siler i Flerbrukshuset. Vi spiller gjerne litt basketball, innebandy og volleyball. Om sommeren er det fotball på Mellommyra. Vi vil gjerne ha med flere, særlig jenter/damer. Er du interessert, ta kontakt med Terje, eller bare kom!

Terje Sødal

Årsmøtet i Skåtøy Vel

Årsmøtet avholdes lørdag 28. januar 2017 kl. 16 på Lokalet og vi viser til desemberutgaven av Flaskeposten. **OBS! Det er ikke bindende påmelding slik det framgår av ark sendt ut i forbindelse med matservering på Lokalet!**

Det blir vanlige årsmøtesaker som årsberetninger/meldinger/komiterapporter, regnskap inkl. fastsettelse av kontingent (som foreslås uendret) og valg.

Årsmøtet avsluttes med mat til de som deltar og det vil bli salg av ymse drikkevarer. Ca. kl. 20 åpnes dørene for andre som ønsker å kose seg sammen med velmedlemmene denne lørdagskvelden.

Styret vil igjen oppfordre alle å sjekke at kontingenten utsendt i høst er både mottatt og betalt

Vi håper også at de fastboende som ikke er medlemmer kan revurdere dette. Vellet er en viktig høringsinstans i flere saker og jobber for så sikre alt fra sosiale hendelser til samferdsel. Det siste har bl.a. medført at flere **hytteiere** har sendt oss koselig tilbakemelding der de ønsker å støtte vårt arbeid med kr. 200. Da blir det jo unaturlig at mange **fastboende** ikke vil støtte opp om det samme!

Jan Olaussen med epost janolaus2@hotmail.com er rette person å henvende seg til vedrørende spørsmål om medlemskap.

Til slutt vil vi oppfordre alle om å sjekke at billetter inkludert måneds- eller årskort på fergene blir registrert med riktig reisestrekning. Vi vet jo nå at reisestatistikken blir brukt både for og mot oss.

Styret i Vellet

Vellykket start

Den første middagen på Lokalet denne vinteren blei servert lørdag 14. januar.

Da stod Jan Craner og familien ved grytene, og det blei servert thai-mat i ulike sterkhetsgrader.

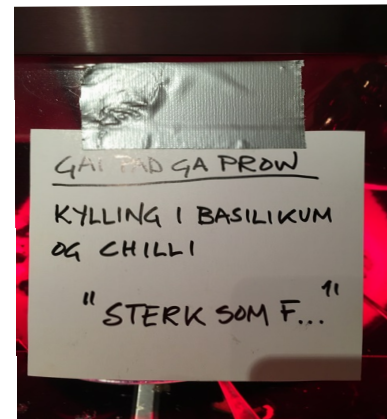
Alt fra barnevennlig til "sterk som f....." Etter at middagsgjestene hadde forsynt seg både to og tre ganger, forsynte de seg også rikelig med kaker bakt av Susanne Lund Craner.

Ifølge Liv Berit Olaussen var det cirka 50 gjester på Lokalet denne kvelden. En av dem var Jannicke Jensen.

-Veldig god mat og god stemning, kunne hun rapportere om.

Kvelden blei avslutta med bilder fra turene til Ryggsekkane i regi av Arvid Hanssen. Han viste også gamle bilder fra Kragerø og Skåtøy.

Linda Høyvarde

Det skjer på Skåtøy

Skåtøy Kafe

Har nå vinterstengt og åpner igjen 1. april

Mvh Helena&Martin

Festival 2017, 13-15 juli følg med på [hjemmesiden](#)

Litt nytt fra Kafeen.

Vi pusser opp kjøkkenet, og jobber med en spennende utvidelse av menyen. Her har vi ikke en konkret meny å presentere pt. Men stikkordet for utvidelsen er inspirasjon fra det spanske kjøkkenet.

Dette ligger Helena og Martin nært, og er noe vi ser frem til å kunne presentere flere alternativer fra.

Viktig å påpeke at utvidelsen er i tillegg til den godt innarbeidede, og tradisjonsrike menyen som ligger til grunne- og som vi også vil videreføre. ---- sier Kim Øverland i en epost.

Tor D

Huskestua:

Vi møtes igjen i februar.

Dager for vinter/vår : Årsmøte 6.feb.med lapskaus og dessert.

Madager 20./2 -6/3 -20./3 -3./4 - 24/4 -TUR 27/5

Hilsen oss i styret.

Skåtøy Vel

Årsmøtet avholdes **lø. 28. jan 2017 kl. 16** på Lokalet.

Årsmøtet avsluttes med mat til de som deltar og det vil bli salg av ymse drikke.

NB! Ca. kl. 20 åpnes dørene for alle andre som ønsker å kose seg sammen med andre denne lørdagskvelden.

Styret

[Finn på nett; Flaskeposter?](#)

[Skole?](#)

Skåtøy Kirke Søndag 5.februar. kl. 11.30

Gudstjeneste v/ Harald Gulstad og Katrine Kristiansen.

Markering av Samefolkets dag.

Velkommen i kirken Menighetsrådet

Lokalet - Vårt eget hus

Lø 11. feb kl 17 Årsmøtet for Lokalet avholdes .

Årsmøtesaker: årsberetning, regnskap, innkomne saker, valg

Saker til årsmøtet må sendes styret senest 28. januar.

Saker sendes til: tove.kristiansen21@gmail.com

Vel møtt Styret for Lokalet

Lokalet - Vårt eget hus Middager på Lokalet i vinter .

Lø 28. jan. årsmøte for Vellet + krokveld for alle (se egen annonse).

Lø 11 Feb kl 17 Årsmøte Lokalet, etterfulgt av middag (1830),

Chili Con Carne/ kaffe kake serveres før konserten ved Jack

Vreeswijk . Påmelding mat /**Gerd** 99261667

Lø 25 Feb kl 1700-1830 Suppe/ kaffe kake; (arr. Skåtøy Vel)

Kl 1830 Allsang ved Kjetil Valdal og Kristoffer Himle (Starter først

med barneallsang) Påmelding mat /**Ane** 41278811

Lø 11 Mars kl 1730 Årsmøte sangpoetene etterfulgt av middag og

underholdning (se egen annonse). Lokalet serverer en overraskelse

kokkelert av Dennis med crew. Påmelding mat /**Kristin** 97144847

Lø 26 Mars kl 1800 Nederlandsk aften (arr Skåtøy Vel) . Påmelding

mat/**Ane** 41278811

Husk! Påmelding mat senest onsdagen før, og kun kontant betaling

Velkommen fra Styret

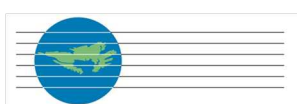
Skåtøy Sangpoetens Møtested Vinterkonsert

VREESWIJK SYNGER VREESWIJK Lør 11. feb kl. 20 på Lokalet .

[Klikk her](#) for å sikre dere billetter nå!

Lokalet åpner dørene kl 1830 og det serveres mat og drikke.

Styret

VREESWIJK SYNGER
VREESWIJK

Lør 11. feb kl. 20.00 spiller Jack Vreeswijk duo på Lokalet.
- Dørene åpner kl. **18.30**. Det blir servering av mat og drikke.
- Sangpoetene har bankterminal og tar gjerne kort.
- Billetter hos www.ticketmaster.no, Narvesen og 7-Eleven.
Vi satser på at alt blir utsolgt på forhånd, så det er ingen tid å miste. Kjøp nå!

ÅRSMØTE

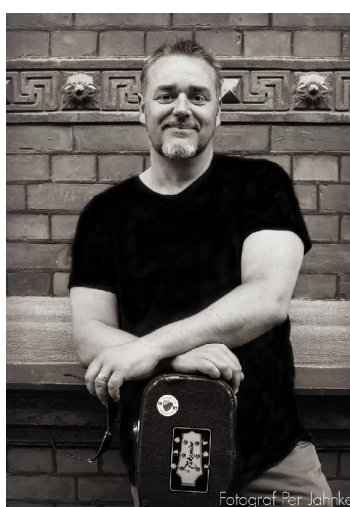
Lør 11. mars kl. 17.30 på Lokalet (NB! Nytt klokkeslett).
- Det blir servering av mat (egen påmelding) og drikke.
Etter årsmøte serverer vi kortreist musikk, åpent for alle, i regi av Kjetil Valldal med venner.
HUSK! Årsmøte 17.30-18.30 er bare for de som har betalt kontingent for 2017.

KONTINGENT FOR 2017

Kontingent for 2017 er sendt ut på e-post til mange av dere. Denne gang med kort betalingsfrist, så det er bare å få det gjort! Vær så snill og bruk KID-nummer ved betaling. NB! Hos noen av dere havner e-posten i søppelboksen.
Hvis du ikke er medlem, men ønsker å bli det, så kan du sende en e-post til: sangpoetene@gmail.com.

Følg med i Flaskeposten og på www.sangpoetene.no for oppdatert informasjon.

Kontaktinformasjon, e-post: sangpoetene@gmail.com eller SMS/tlf. 95249200.

VREESWIJK
SYNGER
VREESWIJK

Jack Vreeswijk
og
Love Tholin

Konsert på Lokalet på Skåtøy

Lørdag 11. februar 2017 kl. 20.00

Dørene åpner kl. 18.30

Billetter selges hos:

www.ticketmaster.no (Billettsservice), Narvesen og 7-Eleven
- Billettpris, kr. 250,- + avgift

ticketmaster[®]
billettsservice

«Skåtøy – sangpoetenes møtested» er arrangør - www.sangpoetene.no

FRA ØDEGÅRDEN TIL KORSET 1930

Del 1/ Per Jonny Thorsen

Den ytre delen av Skåtøy har fått navnet Bråtøy. I tidligere tider var Bråtøy husmannsplass under Oterøy.

I følge O. Rygh Norske Gaardsnavne skal navnet Bråtøy kommet av en bratt heldning, brink eller at havet bryder mot land, braat. Nå for tiden kaller mange hele øya for Skåtøy, men vi bør huske på at den ytterste delen heter Bråtøy.

Lars Bråtane har tidligere tatt for seg Skåtøyveien fra Skåtøyroa frem til Nødodden. Vi velger nå å beskrive vegen fra Øygården til Korset i 1930 årene.

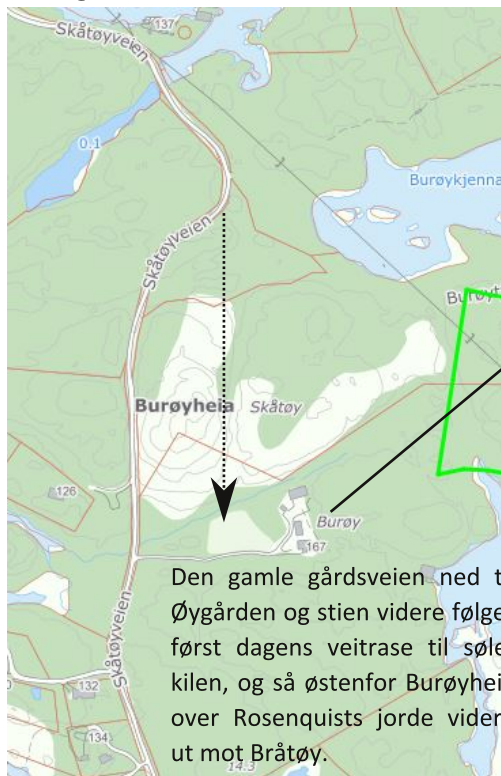
Det var ikke veg her den gangen, det var kun stier folk kunne ferdes på, kjøreveg kom hele 34 år senere.

Fra vegen til Nødodden gikk en sideveg ned til vestre Ødegården.

Stiansbakken heter bakken ned mot gården. På sletta nedenfor Stiansbakken ligger to gårder. Begge har navnet Ødegården, henholdsvis østre og vestre. Disse to brukene ble eid av Stian Larsen og Jens Jacobsen i 1930. På Øygården hadde de hest. Hvis noen av småbrukene på Bråtøy trengte hjelp til å opparbeide jorda, leide de hjelp her.

Vestre Øygården ble overtatt av Bjarne Ødegaard. Han var født på nabogården og kjøpte Øygården i 1938.

Bjarne Ødegård seilte forøvrig ute under siste verdenskrig. I en konvoi på 8 skip senket tyskerne alle unntatt det skipet Bjarne befant seg på. Det er Bjarnes etterkommere som eier eiendommen i dag. Østre Øygården er i dag eid av Per Ødegaard.

Den gamle gårdsveien ned til Øygården og stien videre følger først dagens veitrase til sølekilen, og så østenfor Burøyheia over Rosenquists jorde videre ut mot Bråtøy.

Som før nevnt var det ikke opparbeidet veg ut til Bråtøy, bare stier. Et

nåløye var å komme seg tørrskodd over sølekilen innerst i Ødegårdskilen. Her var det å hoppe på de steinene som var lagt ut, og håpe på det beste. Kom du først over her var det for så vidt brukbare stier videre. Stien gikk nå videre mot Burøy, den krysset jordet som tilhørte Per Rosenquist.

Han var tidligere eier av Burøy, men flyttet senere til Langholmen og bygde seg hus der. Eiendomsretten til jordet beholdt han og der dyrket Rosenquist poteter og grønnsaker, det var også plantet en del frukttrær her.

Vegen gikk nå videre i dalen nedenfor Burøkollen. Her spøkte det. Jens Jacobsen eller Jens Ødegården som han ble kalt, fortalte dette. Det var nesten umulig å få en hest til å gå igjennom denne dalen. Hvem eller hva som spøkte der visste han ikke, men hesten slo seg bestandig vrang når den skulle gå igjennom dalen.

Fortsetter neste nr

Ulvetider på Skåtøy?

Når katta er borte danser musene på bordet heter det i ordtaket. Kona dro bort en uke, far (jeg) ordnet middager helt på egenhånd. Helt uproblematisk, og en av middagene ble lammekoteletter. Hvis man førstens skal spise kjøtt er norsk sau godt, og er forsåvidt både økologisk og politisk korrekt mat å spise.

På Jensemenn på fredag ettermiddag ble mat et tema i en prat med Ole Andre der politikk heller ikke var til å unngå.

Ulv er som kjent på agendaen som en topp politisk sak i Norge for tiden, og en kan ikke se bort fra at den kan bli avgjørende for utfallet av neste stortingsvalg.

Jeg er både utdannet, og regner meg selv som en realist. Da er et vanskelig å forstå at ulv ikke er en minimal, uviktig og uinteressant politisk sak når en tenker på alle de andre utfordringene Norge og resten av verden står overfor i årene fremover. Når det gjelder ulv er det kun følelser som gjelder, her teller ikke fakta og fornuft. Her gjelder kun

eventyret om Rødhette og Ulven, og religionen der gud passer menneskene for djevelen som gjeteren passer sine får for ulv. Og ulven står som kjent i ledtog med selveste djevelen.

Med et barns inntrykk fra religion og eventyr og ikke minst fra Nordahl Rolfsens lesebok for folkeskolen og fortellingen om "Ulveslaget i Rendalen" har jeg som barn erfart ulveskrekken en gang.

En isvinter på 1950 tallet kom ulvene til barnebokforfatteren og dyreverneren Reidar Brodtkorp på Stabbestad seg løs fra hundegården, dengang han skulle føre to dyrehageulver fra Stockholm og London tilbake til naturen. Ulveskrekken spredte seg med lynets hastighet i vinternatten, iverksatt av hysteriske mødre og bestemødre. Nå var det stor rovdryfare i skjærgården. Dette var minst like farlig som tordenvær, da bestemødrene gjemte sølvskjeer så ikke de skulle tiltrekke seg lynet.

Far i stua trakk litt mer på skuldrene, men katta fikk nå lov til å være inne om natta. Det gikk bra, vi ble ikke spist av disse halvbrødrene til menneskets beste venn hunden, denne gangen heller.

De som bor i ulvedistrikt sier "vi tør ikke slippe barna ut når ulven lusker i skogkanten". Alle har sin soleklare rett til å hevde "vi har ikke et barn å miste".

Likevel skjer det hvert år at barn dør

og forulykket, det verste vi som foreldre kan oppleve. Det er usikkert om det noensinne er registrert skader eller dødsfall på mennesker forårsaket av ulv i Norge. Imidlertid er det registret flere dødsfall på barn forårsaket av våre firbente venner hundene. Det drukner også barn hvert år i Norge, likevel velger noen å bo og bevege seg i nærheten av sjøen, f. eks på Skåtøy. I 1970-årene omkom et barn i trafikken hver 5. dag i Norge. Dødsraten i trafikken har heldigvis blitt mindre, men de færreste av oss dveler over faren ved å ta med oss barn i bilen. Noe som er tusenvis av ganger farligere enn ulveflokkene i skogkanten.

Men ulveskrekken har som sagt ingen ting med realisme, fakta og statistikk og gjøre. Så for å oppdatere meg på ulvepolitikken fulgte jeg derfor Ole Andreas

råd om å prøve polets «Ulvevin» til lammekotelettene. I en av Italias bortgjemte daler i Abruzzifjellene produseres den økologiske vinen: **Lupi Reali**. Oversatt **Ekte Ulver**, der nytte- dyrene ulver holder hjortedyrbestanden

nede slik at de ikke gnager på vinstokkenes bark.

For ekstra hygge i min alenetilværelse ble Koskenkorvas Vargtass anvendt som aperitiff. Og et godt balansert måltid med plass til både ulv og sau ble inntatt. Måtte bare den samme balansen få plass når forvaltning av rovdyr og sau i utmark skal behandles politisk. Jeg må innrømme at det er ikke første gang jeg inntar nytelsesmidler som har noe med ulv å gjøre.

I min pure ungdom nøt vi, ute på Korset så vidt jeg husker, en fjorårets dunk med "Ulvesuppe", bestående av vann, gjær, sukker og rosiner.

Jeg håper og tror at det var den siste befattningen Skåtøyfolk hadde med ulv, og den var nok adskillig farligere og mer skadelig enn både Brodkorps og dagens ulver i Norsk natur.

Tor D

Skapt av Gud,
Forbundet med djevelen,
---- Stakkars dyr!

Månedens båe

Tåketur

Det å kjøre båten din på en båe er en nedverdiggende hendelse -,men det å kjøre seg totalt vill i tåka kan vel være ennå verre, derfor har jeg ikke akkurat fortalt denne historien så alt for mange ganger.

Dette hendte en gang i 70 åra, jeg jobba i Kragerø og selvfølgelig kjørte jeg egen båt. En dag hadde jeg avtale med Laila om at hun skulle haike med meg til byen. Hun skulle hentes i Rankilen.

Da jeg bakka ut fra brygga i Sandvika lå tåka tjukk og grå som vassgraut.

Vel, jeg fikk landkjenning på Holland, og videre på Skåtøybrygga. Runda så Kalvnes og kjørte så langs land med knuppetangen kilende på babord side til brygga i Rankilen der Laila ventet.

«Jeg har hørt deg lenge Finn, det er innmari tjukt» sa Laila da vi satte kursen mot Leikarholmene (Dassholmene) og Nessund.

Et gammelt råd er å holde øye med kjølvannet, begynner det å gå i bue må kursen raskt korrigeres, det ble gjort mange ganger.

«Finn» hørte jeg forfra «har vi ikke kjørt veldig lenge nå» «Jo Laila, men jeg kjører veldig sakte»; «Finn nå ser jeg

land» - gudskjelov tenkte jeg, som nå hadde begynt å tvile på mitt eget sjømannskap.

Vi hoppa i land, jeg mente jeg hadde vært her før, men kjente meg ikke igjen i farta. For å sjekke nærmere fulgte vi en vei og fikk øye på noen hus i tåka. Hvem av oss som ble mest overaska er vel hipp som happ.

Kvisspørsmålet er: Hvor trur dere vi var?
Riktigsvar: Rankilen

Påen igjen, vi fant veien til Kragerø omsider. Jeg mener å huske at hverken jeg eller Laila fikk trekk i lønn for litt for sent på jobb den dagen.

Finn Sørensen.

Tåkehistorier, selv uten grunnberøring, er gode "båehistorier". Gode tåkebilder derimot er nærmest umulig å oppdrive og er derfor utelatt.

Takk til Finn og **nok en oppfordring til leserne** om å komme med sine bidrag.

Tor D

Juniortrimmen er 5 år!

I disse dager er det 5 år sia Barne-, ungdoms- og kulturkomiteen starta opp Juniortrimmen.

En kveld i uka har barn i alderen ca 8 - 13 år spilt håndball, fotball, kurvball, volleyball, kanonball, innebandy, turna, orientert i skogen, drevet med friidrett, bada i sjøen, gått på skøyter og ski og masse andre morsomme aktiviteter, leda av entusiastiske foreldre.

Grappa består vanligvis av 6 - 10 unger. Disiplinen er god, innsatsen alltid stor og en fin sportsånd rår.

Nye unger begynte i høst, og vi håper på ytterligere rekruttering framover!

Interessert: kontakt BUK v/Terje Sødal

Kjære alle sammen!

Valgkomiteen i Skåtøy Vel ønsker med dette å oppfordre alle som bor på Skåtøy til å tenke seg godt om og vurdere om de kunne tenke seg et verv i styret i velet. Vi har to ledige plasser vi ikke har klart å fylle opp i denne runden. Det er ledig plass som leder og nestleder i styret.

I tillegg til å bidra til positiv utvikling for vårt nærområde, er velforeningen et viktig talerør inn mot beslutningstakerne i kommunen. Selv om det for tiden er relativt rolig rundt oss, kan dette endre seg.

Er du opptatt av at vi blir sett og hørt her ute?

At det tilrettelegges for nåværende og fremtidige arbeidsplasser her ute, at vi har et kollektivtilbud som er tilpasset våre behov, og som ønsker tilflytning og opprettholdelse av helårs bosetting?

Da håper vi du stiller opp på årsmøtet lørdag 28/1 og melder din interesse! På vegne av valgkomiteen i Skåtøy Vel.

Heidi R. Thoresen

Jule - og nyttårsfiske

Noen tror kanskje at jeg er svært opptatt av fiske, men det stemmer ikke helt. Jeg er imidlertid en hobbyfisker som har arvet sånne gener som innebærer at fiske er matauk - ikke "catch and release" i mine blodårer.

I et nydelig vintervær tok jeg min nokså "rare" fiskekajakk for å prøve og lystre torsk rett før jul. I den kan jeg nemlig stå oppreist og ha god oversikt ikke minst når vannet er så klart at en ser "bånn på mange favner".

Padlene rundt med lyster på hver ende av ei lang stang, så drømte jeg meg tilbake noen år da en kunne se stortorsken med ryggfinnen stikkende over knuppetangen på disse tider av året.

Det ble med drømmene for jeg så absolutt intet - ikke en gang flyndre!

Jeg hadde riktignok selskap av en nysgjerrig selunge som lurte fælt på hva/hvem jeg var og jeg forbannet dennes mor og far som jeg har hørt er synderne for det svarte havet.

Imidlertid jobber jeg sammen med Ingun og hennes mann Henning Steen er marinbiolog ved Flødeviken. Selv om kystfiske ikke er hans felt, så spurte jeg han om ekspertene har funnet en grunn til at det er blitt slik i våre farvann. Han

svarte at de jobber med saken og at det pr. i dag ser ut til å være flere årsaker hvorav selen ikke er den største synderen.

Ved å klikke på [denne linken](#): vil du kunne lese at økt temperatur, ribbemanet og skarv (eller ålekråke) utpekes som mest sannsynlige hovedårsaker.

I mellomtiden får vi søke dypere farvann på utsida Jomfruland eller drømme oss nordover der det er eventyrfiske. I tillegg bør flere av oss lade hagla og skyte ålekråke - den er god den også selv om den i lengden ikke kan måle seg med koketorsk med smeltet smør/hvit saus, melne poteter og gulerøtter!

Hansemann

Med Inger Bekkevik - på juletur til Litauen

Vi var heldige å få være med Inger Bekkevik på hennes juletur til Pasvalys i Litauen. Det var hennes 80. reise mellom Kragerø og Pasvalys, så godt som alle turer med hjelpesendinger. Første turen var i 1995. Det blir i snitt 3 til 4 turer i året.

Vi fikk en tur vi ikke vil glemme. Vi er mer enn imponert.

Med denne rapporten vil vi gi et lite inntrykk av det vi opplevde. Vi skriver dette for å fortelle om hvordan Ingers utrettelige innsats tar seg ut fra mottakersiden. Vi tror dette også er viktig for Ingers støttepersoner og hjelpere i Kragerø.

"Litauenhjelpen, Kragerø" er som organisasjon meget beskjeden. Men den har både styre, organisasjonsnummer fra Brønnøysund og stempel - og regnskapsplikt.

Også har den Inger med Bekkevika på Levang som føde - og oppvekststed med havet som nabo. I dag pensjonert hjelpepleier med et spesielt utviklet hjertelag.

Litt om Pasvalys kommune

Kommunen som Inger gir sine krefter og hjertelag til er en av landets 60

kommuner. Hun har bidratt sterkt til å gjøre navnet kjent. Det har også vennskapsavtalen som ble inngått mellom Pasvalys og Drangedal kommuner i 1996.

Noen små innsjøer og en liten langsom elv beveger seg gjennom det pannekakeflate landskapet.

Landbruksarealer, lite skog. klynger av hus, små landsbyer og den mektige og meget trafikkerte Baltikumvegen deler kommunen i to. Veggen er hovedferdselsåren mellom landene i Baltikum, en veg som har meget stor trafikk de fleste av døgnetimer.

Kommunen har en befolkning på ca. 26.000. Kommunesenteret med samme navn som kommunen, har et folketall på ca. 7.000. Folketallet er synkende noe som skyldes lave fødselstall og utflytting til landets bysentra eller arbeidsutvandring til utlandet. Kommunen har lite industri. En moderne og stor ostefabrikk som i stor grad har eksportert til Russland har hatt store vansker med markedstilgang i den seinere tid på grunn av den europeiske boikotten av Russland.

Litauen er medlem av EU. Dette har på mange måter gitt landet et løft. Muligheten til å søke støtte fra EUs forskjellige fond har brakt forbedringer innen infrastruktur, skoleanlegg og

sosiale institusjoner. Men en er likevel langt fra vestlig standard.

Gjennomsnittsinntekten i Pasvalys er på ca. kr. 6000 i måneden, minstelønn ca. kr. 3800. Lønningene i Pasvalys ligger ca. 20% under landsgjennomsnittet.

Etter at euroen ble innført opplever alle at prisene har steget og at de ikke er i samsvar med lønnsveksten.

Arbeidsledigheten er på ca. 14 % og 5,2 % av befolkningen mottar sosialhjelp.

De som henger mest etter er de som bor i de små landsbyene i landdistriktene. Det er vanskelig å få jobb, ofte bare sesongarbeid i landbruket. Her er det fattigdom. Mange av barna får ikke andre julepakker enn de fra Inger.

Hun er ikke alene

Når den fullastede 12 meter lange traileren ankommer Pasvalys med Torstein Lofthaug som sjåfør og Inger som passasjer, mottas de utenfor sykehuset i kommunesenteret av flere menn som er klare til å hjelpe med omlasting.

Alle innbyggerne setter stor pris på hjelpen fra Norge.

Bilen har da vært underveis i vel 2 døgn. En tom garasje er stilt til disposisjon og det meste skal sorteres for de mange ulike adresser i

kommunen. Inger står med sin bok og forteller hva som skal til de forskjellige stedene. Det aller meste er merket hjemme i Hestehagen.

Billedhugger Arunas Grusas og distriktsykepleier Irmina Morkevisiute er på plass. Begge er norsktalende etter mange besøk til Norge og språkstudier. Arunas har hatt flere kunstutstillinger i Kragerø og Irmina har vært stipendiat og har jobbet i Drangedal. De har forberedt Ingers ankomst, har lagt opp reiseruta og underrettet familier og steder som Inger skal besøke. Denne gangen hadde hun bare en uke til rådighet og det ble et meget tett program. Vi fulgte med på det aller meste.

Varm velkomst

Pasvalys kommune, som de fleste andre kommuner i landet, har et desentralisert tjenesteapparat innen flere offentlige tjenester. Pasvalys er inndelt i 11 distrikter med både politisk og administrativ ledelse. Inger samarbeider med flere lokale sosialkontor. En må ha opplevd for å forstå hvilken glede, begeistring og takknemlighet Ingers lastebil med gavesekker mottas med. Alle trykker hender og gir klemmer.

Det er også barnehager, grendelag og organisasjoner som Caritas og Blindeforbundet som inngår blant mottakerne. Hun har også 15- 16 familier som hun viser en spesiell omsorg for. Hun går hjem til dem alle fulgt av distriktsykepleieren som også kjenner familiene.

Ingers måte å te seg på i møte med disse småkårsfamiliene er forbilledlig.

Hun viser respekt og er endefram. Hjemmene bærer preg av små inntekter og fattigdom. Store matesker innkjøpt lokalt eller litt pengene og ikke minst gaveposene til barna, gjør en stor forskjell i armoden. Og alle klemmer Inger, mange med tårer. Og byr på kaffe og småkaker. Noen steder også varme måltider. Den gode praten, med tolk, er også viktig. Hun tar seg tid. Og barna synger for Inger.

Suppekjøkkenet i Joneskelis

Joneskelis er ett av de større tettstedene i Pasvalys. Der har Inger siden 2004 drevet et såkalt suppekjøkken i samarbeid med den lokale katolske kirken. Et stort skilt på utsiden av bygningen bærer Ingers navn. Det er hun som betaler en månedlig forholdsvis stor sum for å holde driften i gang. Ca. 60 barn får her et daglig varmt måltid, og det er ikke bare suppe. Vi spiste med barna og da var det kjøttkaker tillaget på deres eget kjøkken – som Inger har utstyrt. Det er det lokale sosialkontoret som bestemmer hvilke barn som skal får mat. Gamle og syke kan også ta med seg litt mat fra stedet. Flere lokale frivillige bidrar med råvarer til matlagingen.

Avslutningsfest på Aldershjemmet

Kvelden før avreise inviterte kommunen til middag på kommunens flotte og moderne aldershjem som er bygget med EU-midler. Hjemmet har ca. 50 beboere. Før middagen hadde samtlige beboere fått sin julepakke, merket med navn. Et barnekor underholdt. Lokalavisa Darbas var også til stede og det resulterte i en lengere artikkel om Ingers arbeid. Det var ordfører og sosialsjef som var vertskap. Ingers arbeid er høyt verdsatt i kommunen Og hun er hedret som kommunens æresborger.

Avslutning

Vi har i denne artikkelen forsøkt å gi et inntrykk av hvordan den hjelpe-sending som reiste fra Kragerø og som ble omtalt før avreise i KV den 10. desember. Selv om Inger har hjelpere og bidragsyttere, er alt likevel hennes verk. Hun er grunnleggeren, inspiratoren, har erfaringen og kunnskapen, og ikke minst kontaktene.

Det er en helårs jobb. Bare å pakke hundrevis av julegaver og påføre dem navnet til barnet er en imponerende arbeidsinnsats, helt styrt av ønsket om å gjøre noe spesielt for nettopp det barnet langt der borte. For de barna og de familiene er Inger så godt som

uerstattelig. Ikke bare på grunn av det materielle hun legger igjen. Like mye på grunn den årvisse blide, hyggelige og hjertevarme personen.

Hun er et sendebud, en formidler og en ambassadør for det gode. --Ilds-jelen fra Kragerø og Æresborgeren av Pasvalys.

Gavekonto "Litauenhjelpen, Kragerø" er 2708.10.36263 og for Suppekjøkkenet 2801.11.44494

Arnfinn Jensen / Foto: Jørgen Havn

Kystkultur?

Helt opp til vår tid har kystens folk og kanskje spesielt øy-folk, en tradisjon for å hjelpe hverandre. Dette var både nyttig og nødvendig for å overleve.

Fikk du mer fisk enn du trengte, delte du med andre, var far til sjøs, fikk mor og barn hjemme hjelp til tunge tak osv.

I dagens skjærgårdsliv, også på Skåtøy må vi passe oss for tidens farlige dags-aktuelle trend, nå tydeliggjort for verden med Donald Trumps "Put America first". Derfor all ære til Inger Bekkevik for hennes innsats. Å tenke på andre før vi iverksetter saker og fremmer våre krav er en viktig del av kystkulturen som vi må føre videre.

Prosjektet med Dønnavigs bøye går mot gjennomføring.

Sponsorlista

Arkitekthuset as, David Løffler - 92099747

Iseksport as, Tom Erik Hole

Byggmester Tore Abrahamson - 91850561

Kragerø og Skåtøy Historielag

Galeasen Skåtøy as, Tor Dønvik

Stiftelsen Skåtøy Vise og Poesifestival

Per Gierløff Klem

Dønnevik gård, Ingvild Gierløff Løe

Skåtøy - Sangpoetenes møtested

Sponsorer (kr 10000 eller mer) søkes, disse hedres med et messingskilt dersom de ønsker det. Alle små eller store bidrag er velkommen. Kto **2655.02.47037**, kontakt tor.donvik@gmail.com (90678830) eller Arnf. Jensen; arnfj@frisurf.no (90584852)

Glimt fra kaptein Dønnavigs liv: Internasjonal satsing.

Dønnavig har nå blitt en nasjonal og internasjonal "kjendis" og det gir seg mange utslag.

Blant annet kan vi lese i Aftenposten 13.1.1904 fra en dansk reportasje der bøien brukes i en festlig sammenheng:

Dønnavig-Bøien i Ballsalen

Jydsk Forening, som Søndag afholdt sin Nytaarsfest i Kjøbenhavn, havde havt den ikke uefne Ide som attraksjon at

benytte en nøiaktig Gjengivelse af Dønnavigs Redningsbøie fra hvilken en Trodse kastedes inn i Salen. Da Bøien ble halet ind viste det sig at den var fyldt med Passagerer, som med rund hånd uddelte originalt prægede Medaljer til "Redningssselskabet" skriver "Samfundet"

Sanger av REDHANS (Fra revy 1905):

Sang Nr. 6.

Han Dønnavig lavde sei e' Bøie,
aa den va' kula — trilla — rund.
I Toppen havde den et Øie,
saa'n kunde komma ner paa Bund'n.
Aa sia har han derre Brude
naa konstruert et Sjøvands-Æg,
aa de' kan seile, di kan tru de',
me dobbelt Mandskab og Belæg
'Hvert Bla' i Væla Kula priser,
aa Ægge de' ska' væra bra.
Men værst for den, som sjæl forliser,
de er paa Sjø'n aa Kula ta.

Ja

Før den triller rundt, saa Seiladsen den er fæl,
før en kommer fram, er hver aa en sgu' slaat ihjæl,
Men jeg protesterer mot aa bli til Hakkemat,
de' erke Morro i aa dø pr. Redningsapparat.

Fra litteraturen:

I boken: "Kvinden skabt af konen" utgitt i 1904 av Bendix Joachim Ebbell og Fru

Clara Thue-Johnsen Ebbell, siteres følgende (Red. anm. boka er en parodi på "Kvinnen skapt av mannen")

Som inne i en Dønnavigs «life saving Globe» sidder hun tryg i sin moderkjærlighetshegna og tumles uskadt om paa Miskjendelsens og Uforstaaenhedens fraadende Hav

Dette blir nok i meste laget for Dønnavig, han utgir derfor et saklig faktahefte med fotografier av bøien som trykkes av Carl Olsens Papirhandel i Kristiania 4. mars i 1904. Heftet innledes med:

"Pressen har til forskjellige Tider - mere eller mindre korrekt omtalt den af mig opfundne Redningsbøie; men da det er mig meget om. at gjøre, at min Opfindelse faar den fuldt ud rigtige Beskrivelse, maa det være mig tilladt personlig at udtale mig og give de nærmere Forklaringer, som jeg anser nødvendige."

(forts. neste nr) Tor Dønnavig